

tager en eller anden Vare med den ene eller den anden Vej, men det er særlig Hensigten gennem Ændringsforslaget at paapege, at Køretøjer, der f. Eks. anvendes til at køre i Skoven efter Brænde, og som kommer hjem, efter at Mørketiden er indtraadt, ikke skulde have nødig at føre Lygte. Det vilde være ikke blot besværligt for dem, men i mange Tilfælde, navnlig for stive Vognes Vedkommende, være ret vanskeligt at holde Lygterne tændt. Angaaende den Ændring, vi har foreslaaet indsat om, at Kaner og Slæder skal være fritaget, vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, at det er uhyre vanskeligt at praktisere at holde Lygterne tændt paa Kaner og Slæder; det synes egentlig ogsaa at være et urimeligt Forlangende, da de kun bruges, naar der er Sne paa Vejene og det altsaa er lyst. Vi har den Opfattelse, at det vil blive meget vanskeligt at overholde for Kaner og Slæder og for Køretøjer, der bruges til egentlig Markkørsel, at Paabudet efterkommes, og hvis det ikke sker, er det næsten værre end intet. Jeg tror, at de fleste i de Egne, som ikke ligger op imod navnlig store Byer, slet ikke vil kunne forstaa Nødvendigheden af at indføre Lygtevang for Køretøjer, der er i Brug til egentlig Arbejdskørsel, og vi mener, at saaledes som Bestemmelsen er affattet her, er den en betydelig Forbedring af Motorloven, hvor al Arbejdskørsel er undtaget. Her gælder det dog kun Markarbejder og egentlig Arbejdskørsel. Derigennem mener vi, at det er noget bedre udtrykt, hvad man har ment med denne Fritagelse.

Ændringsforslag Nr. 6 er en Tydeliggørelse af Paragraffen.

Jeg kommer da til de Ændringsforslag, der er stillet til Lovforslagets § 18, hvori det foreslaas, at den Bemyndigelse, der her gives Justitsministeren, først skal være gældende fra 1. Oktober 1924, saaledes at det først efter den Dato kan paabydes af Ministeren, at der skal være enten en Lygte eller et Katteøjne bag paa enhver Cykle. Jeg omtalte i Indledningen, at der har været store Betænkeligheder med Hensyn til Indførelsen af Katteøjne, og Danmark er da vist ogsaa det eneste Land, hvor en Bestemmelse i saa Henseende nu lovfæstes. Vi har ikke ment at turde modsætte os det af Hensyn til den enstemmige Vedtagelse, der er sket i Folketinget, men vi har ved dette Forslag om at udskyde Tidspunktet til 1. Oktober 1924 ment, at man derigennem kunde naa til at fremskaffe flere brugelige Arter af Katteøjne. Ved

den Demonstration, Udvalget for nogen Tid siden overværede, viste det sig nemlig, at det kun var ganske enkelte Katteøjne, som kunde siges at gøre Gavn; for største Delens Vedkommende var Forholdet det, at man lige saa godt saa Reflekset fra det blanke Styr som fra Katteøjnene. Vi nærer nogen Ængstelse for, at hvis man ikke vil give Autorisation til Katteøjne af en Del forskellige Konstruktioner, vil vi ikke kunne naa at faa tilstrækkelig rimelige og billige Priser frem, men at det vil medføre meget stor Bekostning for Cyklisterne Landet over at gaa til Indførelse af Katteøjne.

Ved første Behandling udtalte jeg, at jeg var bange for, at Cyklisterne ved Indførelse af Katteøjne eller Lygter skulde kunne faa en falsk Tryghedsfølelse, som kunde blive skæbnesvanger, hvis der var et eller andet, som dækkede for dem, eller hvis Lygten var gaaet ud, og jeg mente i og for sig, at Reflekslyset fra de stærke Lanterner, som Motorkøretøjer stadig kører med, vilde være tilstrækkeligt; naar der kom et Automobil bagfra, vilde de altid kunne mærke det paa Skyggerne, og kommer Motorvognen forfra, kan de jo let se den. Jeg nærer fremdeles den Opfattelse, at hvis der ikke indføres Katteøjne, vil der blive udvist mere Forsigtighed fra Motorkøretøjets Side, og Chaufførerne vil vise den størst mulige Agtpaagivenhed, medens Indførelse af Katteøjne muligvis kan svække Agtpaagivenheden. Det er imidlertid lykkedes i Udvalget at blive enig om Ændringsforslag Nr. 9, hvorefter Undladelse af at efterkomme Paabudet om bag paa Cyklen at have en Lygte eller et Katteøjne ikke skal fritage Automobilføreren for det Ansvar, som paahviler ham ifølge Loven om Motorkøretøjer. Dette er en Forbedring, thi deri ligger dog en Advis til Chaufførerne om, at de skal køre med megen Forsigtighed i Mørke, da de kan risikere at møde Vogne eller Personer og ligeledes kan risikere at køre paa Cyklister, som har haft Uheld med deres Lygter eller Katteøjne.

Ændringsforslag Nr. 8 er en Tydeliggørelse og tilsigter yderligere at fastslaa, at Cyklisten, hvis et saadant Paabud indføres, frit kan vælge, om han vil køre med Lygte eller Katteøjne. Efter de Betænkeligheder, der er fremkommet i Udvalget, vil jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister, at et Paabud om Katteøjne, hvis Paragraffen bliver vedtaget som her foreslaaet, dog ikke udstedes uden efter en meget indgaaende